

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ในการอธิบายแก่ผู้อื่น ให้ท่านความมั่งคั่งของความรู้แล้วจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแล้วลูกจะได้รับพรจากทุกคน ลูกจะไม่ลืมนะ
- คำถาม:** : เหตุใดพ่อจึงสอนการฝึกหัดทางจิตแก่ลูก?
- คำตอบ:** เพื่อให้ลูกเข้มแข็ง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและเฝ้าแต่ให้ความใส่ใจในการศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะยิ่งเฝ้าแต่ได้รับพลังกำลังมากขึ้นตามนั้น ด้วยพลังนี้ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือมายา ลูกไม่ได้ใช้อาวุธที่เป็นวัตถุใด ฯลฯ ลูกตัดคอของมายาด้วยกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง นี่คือการต่อสู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง
- เพลง:** อย่าได้ลืมนวันเวลาในวัยเด็กของลูก...

โอม ซานติ ลูกๆ ต้องได้เข้าใจความหมายของเพลงนี้แล้ว พ่อคือคารันการวันฮาร์ บาบาก็ได้ให้แต่งเพลงเช่นนั้นเพื่อลูกๆ พ่อพูดกับลูกๆ: หลังจากที่ถูกกลายมาเป็นลูกๆ ของแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าได้ลืมนวันทั้งสอง การจดจำระลึกถึงนี้ยาวนานมาก ลูกต้องเฝ้าแต่จดจำท่าน เมื่อลูกพูดว่า “แม่และพ่อ” แนนอนที่ลูกต้องจดจำพ่อ เริ่มแรกก็มีการจดจำระลึกถึงแม่และพ่อและแล้วลูกก็จำเป็นต้องมีการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยเช่นกันเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ได้มีการเขียนเอาไว้ว่าอำนาจในการปกครองเทพเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าของลูก พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้สร้างโลกและดังนั้นอย่างแนนอนที่ท่านสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ พ่อคนใดจะไม่วันพูดว่าเขากำลังสร้างบ้านเก่า เขาจะสร้างบ้านใหม่เสมอ ไม่มีการกล่าวถึงการสร้างบ้านเก่า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเองก็สร้างโลกใหม่ด้วย เวลาลูกรู้ว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากแม่และพ่อ นี่คือการจาริกแสวงบุญของสติปัญญา ผู้คนได้เคยไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างของเขามาชาติแล้วชาติเล่า และพวกเขาก็ไปในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นครั้งแล้วครั้งเล่า การจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกๆ จาริกไม่มีวันลืมนัดของลูก นั่นคือลูกๆ ไม่มีวันลืมนแม่และพ่อของลูก ลูกคือกองทัพบินดาบและชีพาบามาเป็นผู้นำทาง (Guide) สูงสุด ลูกเป็นลูกๆ ของท่าน เมื่อลูกไปที่บาตรีนาดหรือมานาด ลูกมีเพียงการจาริกแสวงบุญในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ท่านเองเดียวกันเมื่อลูกกำลังจะกลับบ้านจากต่างแดน ลูกก็จดจำสถานที่ที่เกิดของลูกเท่านั้น ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่บ้านที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก บ้านที่แสนหวานของลูก อย่างแนนอนที่ลูกต้องเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนสิ่งนี้แก่ลูก พ่อพูดว่า: บาปของลูกไม่สามารถจะเอาชนะได้โดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงหรือโยคะ มีคำยกย่องโยคะมากมาย โยคะโบราณของบาร์ตเป็นที่ยึดจำว่าเก่าแก่ที่สุด ยุคทองคือโลกใหม่ ดังนั้นในเวลานี้พวกเขาสอนโยคะเก่าในโลเก่า มีคำยกย่องโยคะอย่างมากมาย หลังจากที่ได้สอนโยคะนี้แก่ลูกแล้ว พ่อก็จากไปและหนทางของบักดีก็เริ่มต้นภายหลัง ลูกพูดว่ามนุษย์ไม่มีวันสอนโยคะโบราณนี้แก่มนุษย์ มนุษย์สอนโยคะประเภทอื่นๆ มากมายแก่มนุษย์ เวลาลูกๆ รู้ว่าพ่อที่แท้จริงของลูกๆ ทั้งหมดคือผู้เดียวและแม่ของทุกคนคือจากัดอัมบา ในความเป็นจริง ลูกเรียกผู้คนมากมายว่าพ่อ หัวหน้าเทศบาลก็เรียกว่าพ่อด้วย มีผู้คนมากมายเป็นเช่นนั้น พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านคือผู้สร้าง มีเพียงโลกเดียว ไม่ได้มีโลกอื่นใดที่อยู่เหนือขึ้นไปหรือข้างใต้ ผู้คนพยายามอย่างหนักมากที่จะไปสู่พระจันทร์และดวงดาวเพื่อจะซื้อที่ดินที่นั่น เป็นเมื่อพวกเขาไปถึงขีดสูงสุดที่การทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่ว่าพวกเขาเพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงไรก็ตาม พวกเขาก็จะไม่พบสิ่งใด เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก อย่าได้ลืมนวันวัยเด็กของลูก ที่ก่อนหน้านี้ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ และแล้วพ่อเดียวกันก็กลายเป็นครูด้วย เป็นพ่อเดียวเท่านั้นที่ให้มรดกแก่ลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ทุกคนได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของเขารหรือของเธอ มีพ่อเหนือโลกเดียวเท่านั้น ท่านเรียกว่าเป็นผู้สร้าง พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิตและตัวของความปิติด้วย ลูกเข้าใจว่าคำยกย่องของพ่อนั้นแยกออกไปอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถยกย่องใครอื่นในวิธีเดียวกัน คำยกย่องลักษมีและนารายณ์ นายของโลกล้วนแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง คำยกย่องพวกเขาได้มีการร้องไว้ว่า: เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม ผู้ที่ศาสนาสูงสุดของพวกเขาคือศาสนาของความไม่รุนแรง ผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิต นั่นเป็นคำยกย่องของจักรพรรดิและจักรพรรดินีอันดับหนึ่งแห่งสวรรค์ อาณาจักรของพวกเขาคือเช่นนั้น เช่นที่ราชาและราชินีเป็นเช่นนั้น ปวงประชาเป็นเช่นนั้น ไม่มีการพูดถึงความทุกข์ที่นั่น ไม่มีการพูดถึงความทุกข์แม้กระทั่งสำหรับปวงประชา อย่างแนนอนที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกเช่นนั้น ท่านเรียกว่าเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ แม้ว่าผู้คนใช้คำว่าสวรรค์ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าสวรรค์คืออะไร บา

รตเองนั้นเคยเป็นสววรรค์ มีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่มากของบาร์ด รวอันเป็นศัตรูของลูก เป็นมายาศัตรูของลูกที่ทำให้ลูกสูญเสียอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกได้สูญเสียอาณาจักรของลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร จากการสูญเสียอาณาจักรลูกได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนขึ้นแค้นอย่างสมบูรณ์ เป็นลูกผู้ที่ต่อมาได้รับโชคของอาณาจักรของลูก ลูกเรียกว่าเป็นนักแสดงเอกหญิงและชาย มีนักแสดงเอกหญิงและชายเดี่ยวและวงศสกุลของพวกเขา ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นนักแสดงเอกหญิงและชาย นั่นคือลูกได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลก ในเวลานี้ลูกกำลังเล่นบทบาทของนักแสดงหญิงและชาย พ่อกำลังทำให้ลูกได้รับสมญาของนักแสดงเอกหญิงและชายของทั้งโลก ลูกคือกองทัพพิชิต ลูกรู้ว่าลูกกำลังสร้างสววรรค์ด้วยพลังโยคะและแล้วลูกจะปกครองในสววรรค์ อย่างไรก็ตามมายาเป็นเช่นที่เธอทำให้ลูกลืมน เช่นที่ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตรัตน 1 วินาที ทำนองเดียวกันมายาทำให้ลูกลืมนใน 1 วินาทีและแล้วลูกก็พยายามหลุดพ้นในชีวิตรัตน 1 วินาทีและตาย พ่อเฝ้าแต่อธิบาย: ลูกๆ การเดินทางของชีวิตรัตนเป็นการเดินทางที่ยาวไกล อย่างแท้จริงที่ลูกต้องจดจำพ่อแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก หากลูกหันไปหน้าของลูกออกไปจากแม่และพ่อผู้ที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกจะจบสิ้นลงในอีกด้านหนึ่ง ลูกๆ ได้เคยเห็นเขาวงกตในลักเนา (Lucknow) เมื่อใครบางคนเข้าไป เขาก็สับสน เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ด้วยการลืมนพ่อและบ้านของพ่อ ลูกก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่วและกัมभीระชะของลูก ผู้เดียวที่แสดงหนทางแก่ลูกกำลังยืนอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อเอาชนะมายาด้วยการทำตามศรัทธา ขออย่าได้เป็นว่าวันนี้ลูกพูดว่า “แม่และพ่อ” และวันพรุ่งนี้ลูกก็ลืมนท่าน ที่นี้ลูกต้องตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมตนเองกับผู้เดียว ในหนทางของบักดี ผู้คนร้องเพลง: ฉันจะอุทิศตนเองต่อท่าน ฉันจะอุทิศตนต่อท่าน พวกเขาอ้างอิงถึงชื่อของกฤษณะ ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดที่จะเกี่ยวข้องกับกฤษณะ นี่คือนิพพานของความรู้ของรูตรา ฐิว่าเรียกว่ารูตรา ผู้คนไม่เข้าใจแม้กระทั่งประเด็นเล็กๆ เช่นนั้น บาบาก็ศึกษาที่ตะอย่างมากมาย แต่ท่านไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลยมาก่อนหน้านั้น เวลาที่ท่านเข้าใจว่าเหตุใดจึงมีการเขียนคำว่า “พระเจ้าพูด” ไว้ในนั้น เปลวไฟของการทำลายล้างออกมาจากนิพพานของความรู้ของรูตรา และแล้วพวกเขาก็ได้เรียกนิพพานของความรู้ของรูตราว่านิพพานของกฤษณะ พวกเขาเพียงพูดว่ากฤษณะเป็นอวตารของรูตราและก็ทิ้งไว้เพียงแค่นั้น พ่อพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและตั้งนั้นอย่างแน่นอนที่โลกใหม่นั้นเป็นที่ต้องการสำหรับลูกที่จะปกครองอาณาจักร ผู้คนปลุกเรียกลักษมีในดิพมาลา และพวกเขาก็มีความสะอาดอย่างมากมายอย่างยิ่งในเวลานั้น นั่นเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของหนทางของบักดี ที่นี้ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพและตั้งนั้นอย่างแน่นอนที่โลกใหม่อย่างสมบูรณ์นั้นเป็นที่ต้องการ เป็นไปสำหรับสิ่งนี้ที่โลกเก่านี้ถูกทำลาย ได้มีการเขียนไว้อย่างชัดเจนมากในกิตะ: เปลวไฟของการทำลายล้างนั้นออกมาจากนิพพานของความรู้ของรูตรา พ่อคือผู้เดียวที่สร้างโลกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ลืมนั้น พ่อของลูก วันนี้ลูกกำลังหัวเราะและวันพรุ่งนี้หากลูกลืมนพ่อ ทุกสิ่งจะจบสิ้นและแล้วลูกก็จะต้องร้องไห้อย่างมากมายที่ลูกจะไม่เคยร้องไห้มาก่อนแล้วลูกก็จะสูญเสียอาณาจักรและสร้างความสูญเสียอย่างมาก ใบหน้าของผู้ที่สูญเสียนั้นก็ซีดเผือด พ่อพูดว่า: อย่าได้ลืมนพ่อเหนือโลกของลูกและมรดกของลูก เฝ้าแต่รับใช้ที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ด้วยการอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ ลูกจะไม่ลืมน ทรัพย์สมบัติของลูกจะไม่ลดลงไปเมื่อลูกให้ทานทรัพย์สมบัตินี้ ยิ่งลูกให้ทานมากเพียงไร พรหมของความสุขของลูกก็ขึ้นสูงมากตามนั้น ลูกจะได้รับพรของผู้อื่น พวกเขาจะพูดว่า: ฉันจะอุทิศตนเองต่อผู้นำทางที่ได้แสดงหนทางสู่สววรรค์แก่นั้น ที่นี้ลูกพูดขอบคุณพ่อในทางปฏิบัติ พ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ให้ความสงบที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกตลอดไป พ่อสอนการกระทำเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกจะไม่วันไม่มีความสุขหรือไม่สงบ ปรัชญาของกรรมนั้นลึกล้าอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายความลับของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูก ในยุคของการกระทำของลูกนั้นไม่ได้เป็นบาป สิ่งเหล่านั้นเป็นกลางเพราะมายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เวลาที่เป็นอาณาจักรของมายาและเหตุนี้เองการกระทำจึงเป็นบาป เวลาที่ลูกกำลังเรียนรู้การฝึกฝน(drill)และกลับมาเข้มแข็ง ลูกต้องศึกษาการศึกษาจนถึงเวลาสุดท้าย ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะได้รับพลังมากขึ้นตามนั้น ลูกจะเฝ้าแต่เติบโต ในทุกสัณนิทธานี้ก็มีคนแรกและแล้วก็เฝ้าแต่มีการขยายตัว ทุกวันนี้มีศรัทธาที่มากมายมากมายในโลกที่นี้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มากมายในสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงผู้คนมากมายให้กลายเป็นชาวพุทธหรือชาวคริสต์โดยเพียงแค่ การบรรยายครั้งเดียว พระก็ได้ให้คำบรรยายมากมายด้วยเช่นกันและแล้วผู้คนมากมายก็กลายเป็นชาวคริสต์เช่น ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ที่นี้ลูกต้องรบรากับมายา นี้เรียกว่าสนามรบ พระเจ้าไม่ได้มาและสอนความก้าวร้าวรุนแรงแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกต้องการพลังของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง อย่างไรก็ตามผู้ที่ก้าวร้าวรุนแรงไม่สามารถสอนความไม่ก้าวร้าวรุนแรงได้เลย เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ผู้คนเฝ้าแต่หมั่นลูกปัดของลูกประจำและพราสาวดชื่อ ”ราม ราม” ในตอนสิ้นสุดยุคเงินจะมีเจ้าชายเจ้าหญิง 16,108 องค์ มี 8ดวงวิญญาณหลักในกลุ่มนี้มีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่ของ 8 เพชรพลอย ผู้คนไม่เข้าใจในสิ่งสำคัญเบื้องหลังสิ่งนั้น 8เพชรพลอย สอผ่านด้วยเกียรตินิยมและไม่มีประสพการณ์ของการลงโทษใดๆเลย 100 ดวงวิญญาณที่เหลือนั้นมีประสพการณ์ของการลงโทษเล็กน้อย พ่อพูดว่า:

ลูกๆอย่าได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน เวลานี้เรากำลังข้ามผ่านกลางคืนและกำลังไปสู่กลางวัน บาบามาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อกลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจรมมาถึงจุดจบ พ่อก็มาและเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่าชีพราตรี(กลางคืนของชีวา) ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถบอกเกี่ยวกับดวงชะตาของชีพาบบา กลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มาและกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มาเป็นที่จดจำ มีความสว่างอย่างที่สุดจากความมืดที่สุด พ่อมาในตอนสุดท้ายเมื่อกลางคืนมาถึงจุดจบและกลายเป็นกลางวัน ดังนั้นนี่คือกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา นี่เป็นประเด็นของความเข้าใจด้วยเช่นกัน บาบาเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ผู้นี้ไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง พ่อบอกเขาเกี่ยวกับชาติเกิดเหล่านั้น มีชาติเกิดมากมายอย่างยิ่งของบราห์มาและบีเค เพียงผู้คนของวงจรถ้วนแล้วเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ทั้งหมดเวลานี้เราได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าด้วยการรู้จักพ่อ เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ พ่อของดวงวิญญาณคือผู้เป็นหนึ่งเดียว บราห์มาก็เป็นลูกของชีพาบบาด้วย ท่านนำบราห์มามาเลี้ยงดู ท่านเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ไม่สามารถมีใครอื่นพูดสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: ลูกๆผู้เป็นที่รักอย่าได้ลืมพ่อ หากลูกลืมท่าน ลูกจะสูญเสียมรดกแห่งสวรรค์ของลูกและแล้วลูกจะต้องร้องไห้ แล้วสภาพนั้นจะถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับทุกวงจร ลูกจะเฝ้าแต่ทำสิ่งนั้นทุกวงจร อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เหน็ดเหนื่อยในการเดินทางที่ยาวนานของชีวิต อย่าได้หันไปหน้าของลูกออกไปจากแม่และพ่อ ตัดขาดจากทุกคนอื่นและอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อผู้เดียว
2. ก่อนที่จะไปสู่วานที่แสนหวาน อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป เฝ้าแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญของสติปัญญาด้วยการทำตามศรัทธา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามทั้งกายใจผู้ที่ไม่เล่นบทบาทนักแสดงเอกด้วยสภาพของการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
สภาพของการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางช่วยลูกให้เล่นบทบาทนักแสดงเอกในละคร ถ้าลูกไม่ใช่ผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกไม่สามารถเล่นบทบาทของนักแสดงเอกได้ การเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางหมายถึงถึงการละวางจากร่างกาย ให้ดวงวิญญาณคงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้เป็นนาย เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางแม้กระทั่งกับร่างกายของลูก จงเป็นนายของร่างกาย เป็นผู้ที่ทำให้ร่างกายมีการกระทำ เพียงสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเช่นนี้ทำให้ลูกมีประสบการณ์ของความเพียรพยายามทั้งกายใจ เพราะไม่สามารถมีอุปสรรคหรือความยากลำบากใดๆ ในสภาพนี้ได้ นี่คือการฝึกฝนหลัก เป็นด้วยการฝึกฝนนี้ที่ลูกจะมีชัยชนะในเวลาสุดท้าย

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า เชื่อมทุกความสัมพันธ์กับพระเจ้าเดียว

*** โอม ชานติ ***